

THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
www.stnicholaschurch.net

PROGRAMUL LITURGIC in perioada 1 - 31 IULIE

Vineri 3 Iulie :

Acatistul Sfântului Ștefan cel Mare 6.00 PM

Sambata 4 Iulie :

Sfânta Liturghie și Parastas 9.00 AM

Duminică 5 Iulie :

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Duminică 12 Iulie :

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Sambata 18 Iulie :

Sfânta Liturghie și Parastas 9.00 AM

Duminică 19 Iulie :

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Luni 20 Iulie : **SFANTUL PROOROC ILIE**

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

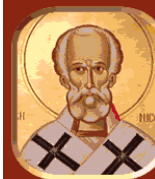
Sambata 25 Iulie :

Sfânta Liturghie și Parastas 9.00 AM

Duminică 26 Iulie :

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

SFANTUL PROOROC ILIE TESVITEANUL

Relatia spirituala desavarsita a Maicii Domnului cu Duhul Sfânt

Relatia spirituala desavarsita a Maicii Domnului cu Duhul Sfânt, temei al lucrării sale de mijlocire Potrivit iconomiei divine, legatura noastra cu Dumnezeu, Sfanta Treime, se face totdeauna prin Duhul Sfânt. Aceasta intrucat El este Duhul comuniunii si al unitatii in Sfanta Treime si voieste sa ne aduca pe toti la unitatea cu Dumnezeu si intre noi, ridicandu-ne in acest sens la un stadiu de induhovnicire conform cu sfințenia pe care El o impartaseste.

In acest sens patriarhii, profetii si toti dreptii Vechiului Testament au fost "umbriti" de Duhul Sfânt, ridicati, cu voia si efortul lor ascetic, la starea de sfințenie, necesara cunoasterii si iubirii lui Dumnezeu, in gradul cel mai inalt, inasa, a fost "umbrita" de Duhul Sfânt Maica Domnului, in vederea pregătirii ei pentru a naste pe Mantuitorul Hristos.

Ca si la prima creatie a lumii, cand Duhul Sfânt "se purta pe deasupra apelor" (Facere 1, 2), si la a doua creatie a lumii, adica la intruparea Fiului lui Dumnezeu, Duhul Sfânt curateste, sfințeste si innoieste firea omeneasca, facandu-o capabila, in Sfanta Fecioara Maria, sa zamisleasca fara samanta. Relatia speciala, unica, a Duhului Sfânt cu Sfanta Fecioara Maria se stabileste inca de la zamislirea ei de catre Sfanta Ana, care, desi pe cale naturala, a conceput la batranete, ea insasi fiind neroditoare Aici observam prima interventie a Duhului Sfânt, aratandu-se lucrarea proniatoare a Tatalui, implinta prin Cuvantul si Fiul Sau, in Duhul Sfânt. Chiar daca nu acum i se sterge pacatul strarmosesc, cum gresit invata catolicii, Duhul Sfânt este de acurn prezent in persoana ei, intr-un grad superior prezentei sale in proorocii si dreptii Legii Vechi. Zamislirea ei minunata, "prin care se face inceputul unirii legaturilor

dintre Mantuitorul si Preasfanta Fecioara a fost randuita de Dumnezeu ca sa ne arate ca insasi venirea pe lume a acestei minunate prunci si deci insasi intrarea ei in existenta omeneasca n-a fost numai o lucrare a firii, ci si o conlucrare evidenta a vointei lui Dumnezeu si ca, prin urmare, legaturile ei cu Duhul Sfânt au inceput chiar din insusi actul zamislirii sale." Lucrarea speciala a Duhului Sfânt devine evidenta si prin faptul ca Sfanta Fecioara este primita de batranii ei parinti ca un dar al lui Dumnezeu, ei invrednicindu-se sa intoarca acest dar lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, afierosind pe Fecioara la Templul din Ierusalim. Aici discernem o a doua etapa a legaturii Duhului Sfânt cu Sfanta Fecioara, concretizata in viata de sfințenie pe care o duce slujind in templu, ea fiind pregatita de Duhul Sfânt sa devina un templu al Lui, superior celui din Sion.

Profetiile teotokologice ale Vechiului Testament, savarsite de Duhul Sfânt, se implinesc prin aducerea Sfintei Fecioare la templu: "Frumusetea ei a placut imparatului" (Psalmul 44, 73); "Statut-a imparatesa de-a dreapta Ta, imbracata in haina aurita si prea infrumusetata" (Psalmul 44, 77).

Sfantul Maxim Marturisorul explica aceste proorocii prin lucrarea tainica a Duhului Sfânt asupra Sfintei Fecioare, pe care o impodobeste duhovniceste cu darurile Sale, ce se vor inmulti prin straduintele ei: "O frumusetate alcatuita din fapte bune si cuvinte dumnezeiesti, cu totul dupa voia lui Dumnezeu, Mantuitorul ei; asa cum curcubeul ce se vede in nori e unul prin ipostas si prin nume, dar se vede in multe culori si gratios, tot asa Preacurata Fecioara a fost impodobita inca din pruncie cu gateala de nerostit (apofatica n.n.) a podoabelor in culori felurite si pe masura ce crestea cu varsta, pe atata crestea si gateala podoabei ei. De aceea frumusetatea ei a placut imparatului si El s-a salasluit intru ea." Acelasi Sfant Parinte identifica o lucrare asemanatoare a Duhului Sfânt asupra Sfintei Fecioare, cu cea pe care Duhul o va manifesta fata de umanitatea Fiului lui Dumnezeu intrupat, asupra careia El va lucra transfigurarea si indumnezeirea, impreuna si concomitent cu lucrarea proprie a Fiului asupra umanitatii Sale. El afirma urmatoarele: "Odata cu cresterea trupului, sporea si randuiala si cunoasterea mintii si ea primea invatatura desavarsirii de la ingerul, hranitorul ei; am spune chiar mai mult, ca prin harul Sfintei Treimi ea sporea crescand in statura si in har, asa cum spune evanghelistul despre Fiul ei (Luca 2, 40); inainta prin cresterea staturii pe masura hranei cu care se hranea, iar in cele duhovnicesti pe masura calauzitorului m ii fusese dat prin harul lui Dumnezeu si prin ocrotirea arhanghelului."

Lucrarea deosebita a Duhului Sfânt asupra Sfintei Fecioare nu trebuie să sugereze o anumită stare de pasivitate a ei în acest proces de sfîntire și de pregătire în vederea intrării. Starea ei de feciorie trupească și sufletească, de curăție desăvârșită constituie a doua premiza a efortului sau ascetic, dacă prima o reprezintă prezenta și lucrarea Duhului Sfânt.

Sfântul Nicolae Cabasila consideră că Sfânta Fecioara Maria, ajutată și ocrotită de Duhul Sfânt, trebuia să depășească pe toți oamenii dinaintea ei printr-o viață curată, pentru a se pregăti să devină Maica a Facătorului său. De aceea "ea singură dintre oameni s-a luptat cu putere de la început și până la sfârșit împotriva oricărei rătăcirii. Doar ea l-a întors lui Dumnezeu neatinșă frumusețea pe care El ne-a dat-o, numai ea s-a folosit de toată puterea și de toate armele pe care El i-a incredințat. Prin iubirea sa față de Dumnezeu și prin puterea minții sale, prin voință să mereu dreaptă și prin nemărginirea înțelepciunii sale, ea a îndepărtat orice păcat și a dobândit o biniștință neasemanată. Astfel ea l-a dezvăluit pe om așa cum este el zidit dintru început și pe Dumnezeu și înțelepciunea Sa fără prihană și cum îl iubește El pe om."

Cu alte cuvinte, prin puterea Duhului Sfânt, care o ocrotea și o întărea permanent, Sfânta Fecioara Maria a descoperit prin persoana ei, în mod profetic, restaurarea umanității care avea să se petreacă în firea omenească, daruită de ea, Fiului lui Dumnezeu. Pregătirea omenească în vederea intrării, va atinge astfel punctul culminant prin pregătirea de către Duhul Sfânt "vasului alegerii", "parga întregii umanități", care va fi capabilă să rostească atât de mult așteptatul "fie" al întregii omenești, pentru că să se împlinească celălalt "Fie", al lui Dumnezeu, al Răscumparii neamului omenească prin Jertfa Fiului Său.

Momentul culminant al legăturii duhovnicești a Sfintei Fecioare Maria cu Preasfântul Duh va avea loc, așa cum se cunoaște, în ceasul Bunei-Vestiri. Pogorarea Lui, care anticipează cealaltă pogorare, de la Cincizecime, și locuirea Lui în Sfânta Fecioară pregătind și coincidând cu cealaltă locuire, trupească, a lui Dumnezeu-Cuvântul, o transformă real și plin în Biserica a dumnezeirii.

Duhul Sfânt lucrează acum, mai mult decât înainte și mai adânc decât în toți dreptii de până atunci, în interiorul persoanei Preacuratei Fecioare, pentru a săvârși "taina cea din veac ascunsă și de îngeri nestiută". O mai intimă unire a Duhului Sfânt cu o persoană umană nu poate avea loc, cu excepția firii umane a Mantuitorului, prin care se va arăta Duhul Sfânt prin transfigurarea de pe Tabor și prin lumina învierii, ce va străluci din trupul atotîndumriezeit al Mantuitorului. Acolo este însă o fire umană enipostăzată de Dumnezeu-Cuvântul, asupra căreia lucrează

din interior și El însuși; aici este vorba, însă, de un ipostas uman, total deschis și total daruit lui Dumnezeu, făcut apt, de către Duhul Sfânt, să primească pe Cel neîncăput.

Intensitatea culminantă a harului divin pe care îi primește în ceasul Bunei-Vestiri, Sfânta Fecioara Maria, se datorează atât prezentei tainice și unice a Duhului Sfânt, Cel care nu se mai făcuse atât de interior niciunei alte persoane umane, cât și scopului unic al acestei coborâri a Duhului Sfânt: înomenirea apofatică a Fiului și Cuvântul Tatalui.

"Harul pe care îl găsește ea, comentează Sfântul Maxim Marturisitorul, era cinstea și numele de Născătoare de Dumnezeu, căci ea a fost chemată Născătoare de Dumnezeu și s-a făcut Născătoare de Dumnezeu cu adevărat. Cu adevărat a aflat mare har la Dumnezeu (Luca 1, 30), harul de a se fi făcut Maica a Fiului Unul-Născut al lui Dumnezeu. Har mai înalt decât toate harurile, pe care mintea nu-l poate pătrunde, și limba nu-l poate rosti."

Zămislirea suprafirească care are loc în sânul Sfintei Fecioare Maria o arată că "Mireasa a Duhului Sfânt", Cel ce va lucra în ea și năsterea suprafirească, cu păstrarea fecioriei sale, semn al prezentei "Puterii Celui Prea înalt", adică, a Logosului divin intrupat. În această calitate de "Mireasa a Duhului Sfânt", Maica Domnului arată profetic, calea de urmat pentru fiecare credincios, al cărui suflet trebuie să devină "mireasa a Duhului".

Pe de altă parte această calitate dobândită în momentul Bunei-Vestiri, rămâne pentru vesnicie, ca și calitatea ei de Născătoare de Dumnezeu și cea de pururea Fecioară. Pe temeiul acestor atribute, precum și al prezentei neîncetate a Duhului Sfânt, putem afirma faptul că și atributul de Mijlocitoare, care își are izvorul în actul intrării Fiului lui Dumnezeu, rămâne pentru vesnicie, fiind extins prin puterea Duhului Sfânt de la mântuirea obiectivă la cea subiectivă, de la lucrarea Fiului asupra trupului Său luat din Sfânta Sa Maică la lucrarea aceluiași Fiului dumnezeiesc, prin Duhul Sfânt, asupra fiecărei persoane umane, care se unește cu El, primind pe Duhul Sfânt.

Prezenta Duhului Sfânt în persoana Maicii Domnului după trecerea ei lângă tronul Fiului său, în împărăția Prea Sfintei Treimi, Biserica o marturiseste că fiind desăvârșită în cel mai înalt grad, așa încât Maica Domnului poate asculta sau primi rugăciunile tuturor și poate revarsa din darurile sale asupra credincioșilor, Duhul Sfânt lucrând Ei însuși la adăncirea comuniunii celor uniți cu Hristos și întregalți.

Sfântul Grigorie Palama o consideră pe Maica Domnului, pentru desăvârșita ei îndumnezeire, hotărul între creat și Necreat: "Prin urmare,

numai ea singura este hotarul firii create si necreate si nimeni nu ar putea veni la Dumnezeu decat prin ea si prin Mijlocitorul, care s-a nascut clin ea; si nici unul dintre darurile lui Dumnezeii n-ar putea fi facute ingerilor si oamenilor decat prin ea." Relatia cu totul speciala a Maicii Domnului cu Sfantul Duh poate fi evidentiata prin afirmarea locuirii Lui in ea, de la Buna-Vestire, facandu-o pnevmatofora pentru a putea deveni, in cel mai concret sens si hristofora. Se poate vorbi despre o "ungere", in sensul biblic, superioara ungerii profetilor si care anticipeaza ungerea umanitatii Mantuitorului Hrsstos? Unsul prin excelenta.

Pornind de la aceasta realitate spirituala tainica, trebuie admis ca, asa cum Fiul lui Dumnezeu intrupat nu se va separa niciodata de Prea Sfanta Sa Maica, atat pe pamant cat si in cer, tot astfel Duhul Sfant, coborat in si peste Sfanta Fecioara Maria, va famane in veci intr-o unire cu ea, impartasindu-i in unire cu Hristos, visteria neimputinata a darurilor. Aceasta viziune teologica este analoaga cu cea despre relatia dintre Duhul Sfant si Biserica, fiindca odata coborat la intemeierea ei, in ziua Cincizecimii, Ei nu se mai desparte pe veci de ea, chiar daca in acelasi timp este si deasupra ei asemenea Mantuitorului Hristos, iar ea il invoca la fiecare actiune sacramentala a ei.

Anticiparea tainei Bisericii prin taina Prea Sfintei Nascatoare de Dumnezeu se datoreaza atat aspectului hrsstic al teotokologiei, cat si al celui pnevmatic. Primul care a afirmat analogia dintre Eva, Sfanta Fecioara Maria si Biserica a fost Sfantul Irineu. Aceasta indreptatete afirmarea unei dimensiuni teotokologice a Bisericii, pe care se fundamenteaza functia ei materna sau chipul fecioriei materne a Bisericii. Profetiile teotokologice ale Vechiului Testament pot fi interpretate si ca profetii eclesiale, dar si invers. Astfel intre taina Maicii Domnului si taina Bisericii exista o relatie interioara data in Hristos si in Duhul Sfant, fiindca amandoua exprima modul in care creatul se umple de har si devine ii intregime indumnezeit.

O alta analogie extrem de semnificativa in plan duhovnicesc, se poate face intre prezenta Sfintei Treimi in Biserica si calitatea de "biserica a Treimii" pe care o are Maica Domnului din momentul intruparii Domnului. In teologia ortodoxa mai noua, Biserica este relationala cu Sfanta Treime, ca si actul creatiei, relatat in Cartea Facerii. Desi numai Fiul se intrupeaza, taina intruparii ca si taina intemeierii Bisericii se savarseste prin pogorarea Duhului Sfant sl prin bunavointa Tatalui, Care lucreaza prin cele doua "brate" ale Sale, Fiul si Duhul. Iar acolo unde Hristos prin Duhul Sfant isi face salas al odihnei Sale, Duhul odifmindu-se acum si peste omenitatea asumata de Fiul, acolo este si Tatal prezent:

cele doua locuri sfinte coincid si de aceea Maica Domnului este reprezentata in mijlocul Sfintilor Apostoli, adica in mijlocul Bisericii, Unicul Hristos fiind Pantocrator al Bisericii, adica al umanitatii restaurate, al carei inceput si varf spiritual este Maica Domnului.

Iata cum descrie Sfantul Grigorie Palama modul tainic in care Sfanta Fecioara Maria devine salas al Treimii prin iubire: "Iar daca rasplatirile date ia schimb sunt pe masura iubirii de Dumnezeu si cine iubeste pe Fiul este Iubit de El si de Tatal Lui si se face in chip tainic salas al Amandurora (Ioan 14, 23; 8, 42) Care locuiesc si umbla in sufletul lui potrivit fagaduintei Stapanului (2 Corinteni 6, 16), cine oare L-ar putea iubi pe Acesta mai mult decat Mama Lui, care nu numai ca L-a nascut ca Unul-Nascut dar L-a nascut singura fara insotire, ca afectiunea ei sa fie dubla prin fire, neimpartita de nici un sot? Si cine ar putea fi iubita mai mult decat Mama Lui de Fiul Unul Nascut, care in veacurile din urma a iesit in chip negrait numai din ea, asa cum inainte de veacuri a iesit numai din Tatal? Iar daca una e iubirea Tatalui si a Fiului, iar cinstea si convergenta de la Amandoi Acestia este si a Duhului, atunci ea poarta in mijlocul sufletului ei intreaga Treime necreata, din Care pe Unul L-a zamislit fara samanta si, fiind fecioara, L-a nascut fara dureri."

Prin faptul ca a adus, in sufletul si in trupul ei preacurat si sfant, Sfanta Treime, devenind "biserica a Dumnezeirii", Maica Domnului a ridicat umanitatea la calitatea de receptor al lui Dumnezeu, taina ajunsa la desavarsire prin unirea ipostatica a Fiului lui Dumnezeu intrupat. In acelasi timp, Maica Domnului devine si in acest sens model pentru toti ceilalti membrii ai Bisericii de a deveni, in chip duhovnicesc salasuri ale Prea Sfintei Treimi, in chip anticipativ aici, pe pamant si in mod desavarsit in Imparatia Cerurilor.

Unii teologi ortodocsi merg si mai departe in abordarea relatiei dintre Maica Domnului si Sfanta Treime, considerand ca "Taina nasterii Logosului in trup omenesc poate fi apropiata, in masura posibilului, de nasterea Sa din veci si poate fi inteleasa in lumina relatiilor dintre cele Trei Persoane ale Sfintei Treimi. Fiul se naste din Tatal in Duhul Sfant, Cel ce purcede din Tatal prin Fiul. Se poate intelege actiunea Sfantului Duh in momentul Bunei-Vestiri ca prelungirea actiunii in care se infaptuieste din veci nasterea in Sfantul Duh a Fiului de catre Tatal si purcederea Duhului din Tatal prin Fiul, precum si ca o implinire a acestui act in Sfanta Fecioara Maria. Cuvantul se face trup in timp dupa modelul nasterii Sale vesnice."

Cele afirmate mai sus sunt de natura sa evidentieze participarea intregii Sfintei Treimi la actul intruparii Fiului si implicit desavarsita

sfintire a Maicii Domnului, prin prezenta si lucrarea Prea Sfintei Treimi. Observam aici si functia revelatoare a Maicii Domnului, caci prin ea, Fiul se arata lumii ca Dumnezeu-Om si prin El, descopera lumii intreaga Sfanta Treime.

Pr. prof. Dr. Stefan Buchiu

Ispita celui ce i se pare ca sta

Ortodoxia este credinta ce nu lasa omului cu adevarat vreme pentru odihna decat in veacul viitor. Nici nu poate fi altfel din moment ce Sfantul Grigorie de Nyssa ne spune ca inca de la inceput Dumnezeu ne-a creat spre a fi "lucratorii asemanarii noastre cu El". In acest sens, viata noastra se cere a fi de la un capat la altul un loc si timp al ostenelelor cele duhovnicesti, in care fiecare pas al nostru se face intru asemanare.

Stim insa ca aceasta cale a devenit cu atat mai dificila, cu cat in lume si viata fiecaruia dintre noi a aparut pacatul. Posibilitatea caderii este cea care face sa nu existe stat pe loc in viata duhovniceasca. Exista cadere ori ridicare. Exista urcus sau coborare. De aici rezulta drama si ispita "celui care i se pare ca sta". Nu intamplator s-a spus "i se pare", subliniind inselarea.

Ortodoxia nu lasa loc "incremenirii in proiect", ca sa folosim o expresie cunoscuta a scriitorului Gabriel Liiceanu. Cu toate acestea, toti sporim la un moment dat, sau pentru o perioada mai indelungata (dea Domnului ca nu pentru vesnicie), numarul celor incremeniti, pietrificati, osificati din punct de vedere sufletesc.

Pericolul incremenirii launtrice il paste insa nu doar pe cel pacatos, ci si pe "drept". Asta pentru ca nu exista numai incremenire in pacat, ci si incremenire in "virtuti". Una este drama celui cazut in pacate multe, iar cealalta este drama "virtuosului legalist", a omului care se indreptateste pe sine insusi. Paradoxal, Sfintele Evanghelii dau marturia unei mai mari sanse de venire in fire si de intoarcere pe cale, celor din prima categorie decat celor care se cred drepti, celor care, de fapt, "li se pare" ca sunt drepti. In ambele cazuri, ne aflam insa sub ispita unei parute odihne. De fapt, "ni se pare" ca stand, ne gasim o anumita odihna, un anume confort, dupa care tindem in mod natural. Regretabil este ca am ajuns sa cautam odihna acolo unde nu o putem gasi, anume in noi insine.

Uitam insa ca adevarata odihna nu inseamna repaus, lipsa unei relatii, ci din contra, presupune relatie. Odihna o gasim intotdeauna in afara noastra, deoarece altcineva sau altceva ne odihneste. Nu intamplator oamenii care isi gasesc adevarata odihna in natura, in semeni, dar mai ales in Dumnezeu, nu au cum sa mai caute "umbra ei" in patimi sau in indreptatirea de sine.

Asupra acestei perceptii gresite cu privire la adevarul lucrurilor atrage atentia Sfantul Apostol Pavel cand a spus ca "celui ce i se pare ca sta neclintit, sa ia aminte sa nu cada" (I Cor. 10, 12). In cazul nostru, pe acel "ni se pare" sa-l intampinam cu "luarea aminte", spre a nu cadea. Altfel spus, ispita indreptatirii de sine sa o intampinam printr-o permanenta trezvie.

De fapt spiritualitatea ortodoxa mai ales prin intermediul invataturii filocalice isihaste, da marturie asupra faptului ca cel care isi mortifica trupul prin asceza si trezvie, care dobandeste dragostea jertfelnica, pregusta inca de aici din odihna vietii vesnice. Acea "odihna pururea miscatoare" dupa cuvintele Sfantului Maxim Marturisorul, ce presupune necontenita epectaza, urcusul duhovnicesc continuu, din slava in slava in Dumnezeu.

Chemarea catre odihna vesnica ne-o adreseaza fiecaruia dintre noi Insusi Mantuitorului atunci cand spune: "Veniti la Mine toti cei osteniti si impovarati si Eu va voi odihni pe voi" (Matei 11, 28). Aceasta chemare se adreseaza insa unui om viu, mai bine spus, inviat intru Hristos, care poate veni sau ajunge la El, nu unuia pe care moartea il gaseste cazut ori incremenit, "unuia caruia i se pare ca sta".

Radu Alexandru

Dragi enoriași,

SLUJBELE BISERICII NOASTRE

le puteti vedea si prin dispozitivele dvs. electronice făcând click pe pagina de internet a Bisericii

www.stnicholaschurch.net

sau pe pagina de Facebook

St Nicholas Romanian Church, NY